

po svoj prilici i dalje nositi tragove njegovih upornih nastojanja oko uvijek novog odnosa sadržaja i forme. On će i dalje ostati ono što je bio dosad: umjetnik individualnih crta, stvaralac koga široka znatiželja nagoni da gleda oko sebe, da upoznaje tuđe napore, da ih u određenim granicama i usvoji, kad mu je to potrebno za regeneraciju, ažurnost njegova stvaralaštva. Ali upravo ta crta obnavljanja, evoluiranja, koja se proteže kroz cijeli umjetnički put što ga je Cipra do danas prevalio, određuje i njegov izniman položaj među kompozitorima njegove generacije. Kako smo već u uvodnim

recima ove radnje nagovijestili, u Ciprinu se stvaranju ogleda sav razvoj hrvatske muzike od 1930. do danas. Sve njezine bitne etape — izgrađivanje umjetničke muzike na elementima folkloru, simpatije za neobarok i neoklasiku, usvajanje postupaka evropske muzičke avangarde — prisutne su u djelima Mila Cipre, umjetnika koji se nikada nije odrekao svoje urođene i sasvim razumljive i nužne potrebe: živjeti s umjetnošću svoje sredine ali i svoga vremena».

(1969)

Josip Andreis

70. rođendan msgra dra Ferdinanda Haberla

Predstojnik Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu msgr. dr. Ferdinand Haberl navršio je 15. ožujka ove godine 70 godina plodnog života. Prijateljska povezanost i suradnja slavljnika s nama i našom glazbenom javnošću, osobito prigodom proslave 10. obljetnice našeg Instituta i Znanstvenog savjetovanja povodom 10. obljetnice smrti A. Vidakovića (1974.),¹ obavezuje nas i pruža osobitu radost i mogućnost da mu se ovim recima i ovom zgodom iskreno zahvalimo i srdačno čestitamo ovaj jubilej.

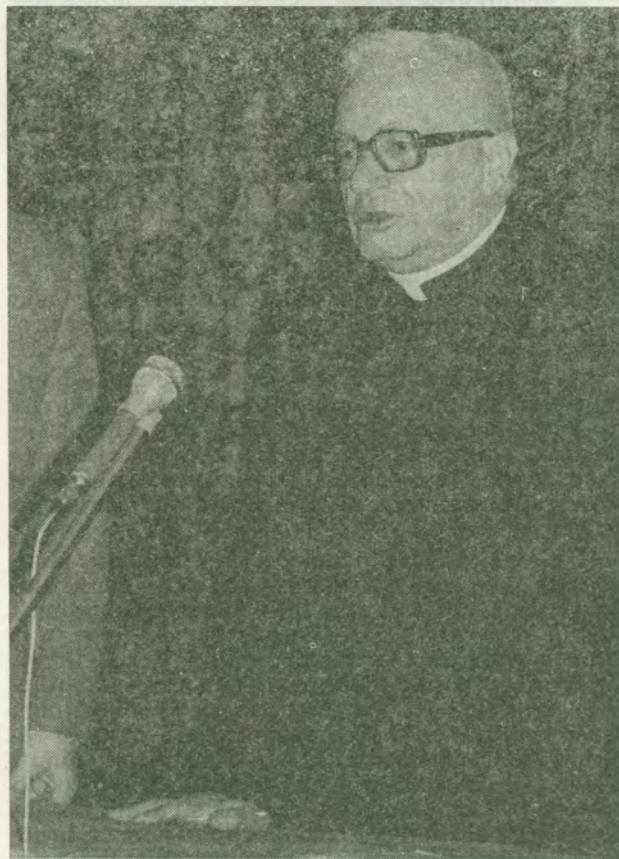
Svečar se rodio 15. III. 1906. u Lintachu kod Amberg (Oberpfalz). Nakon završenih studija vrši pastoralnu službu kapelana, a zatim odlazi na daljnje studije u Rim gdje doktorira iz teologije i studira crkvenu glazbu na Papinskom institutu: kompoziciju kod R. Casimiria i gregorijanski koral kod P. Ferrettia, te postiže magisterij. Za vrijeme studija bio je također orguljaš u crkvi S. Maria dell'Anima u Rimu. Sa 33 godine 1939. postaje najmlađi direktor najstarije škole za crkvenu glazbu u Regensburgu na kojoj predaje gregorijanski koral, kontrapunkt, harmoniju, glazbene oblike, sviranje partiture, transponiranje, povijest glazbe, latinski i pedagogiku. Školu je požrtvovno i uspješno vodio od najtežih ratnih i poratnih godina pa sve do 1970. (31 godinu), kada postaje predstojnik Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu.

Osim toga kao stalni i aktivni član Sveopćeg cecilijanskog saveza u kojem od 1948. do 1954. savjesno i požrtvovno vrši dužnost II. podpredsjednika, vrlo mnogo svojim glazbenim, liturgijskim i teološkim znanjem sudjeluje u službenom glasilu ovog saveza *Musica sacra*, kao i u drugim sličnim stručnim časopisima. Više godina je plodonosno obavljao i službu dijecezanskog predsjednika Cecilijanskog saveza. Za sve ovo svestrano djelovanje primio je do sada mnogo priznanja ne samo od Sveopćeg cecilijanskog saveza (ACV) i drugih visokih crkvenih ustanova već i od građanskih vlasti.

Njegova dosadašnja obilna i mnogostruka glazbena djelatnost, osobito s područja gregorijanskog korala, poznata je i uvelike cijenjena u svjetskoj glazbenoj javnosti te registrirana u mnogim stručnim časopisima, leksikonima i enciklopedijama.²

Pridružujući se mnogobrojnim čestitkama i dobrim željama za ovaj jubilej, zahvaljujemo slav-

ljeniku za dosadašnju prijateljsku povezanost i suradnju s nama i želimo mu od srca da ga Gospodin još dugo poživi kako bi u dobrom zdravlju mogao

Msgr. dr. Ferdinand Haberl govori na znanstvenom savjetovanju o Albi Vidakoviću u Zagrebu 1974. g. nastaviti svoju službu i djelovanje na području crkvene i liturgijske glazbe.

¹ Sv. Cecilija, XLIV, br. 2—3, 1974. str. 38—39. Isto, XLV, br. 2—3, 1975. str. 87. Isto, XLVI, br. 1, 1976. str. 29.

² *Musica sacra* 86/1966, str. 87 i sl. Isto, 96/1976, str. 115—116. M. Pfaff, u zborniku: *Gloria Deo — Pax hominibus*, Regensburg 1974, str. 238 i sl. u tom je članku donesena bibliografija radova Dr. F. Haberla na str. 240 — 252.

Ljubomir Galetić